

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **V. K.**, narozený X,
toho času ve Věznici Všehrdy, sídlem Všehrdy 26,
zastoupený obecnou zmocněnkyní T. K.,
bytem M.,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-3917-13/ZR-2025 ze dne 9. 6. 2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před žalovaným

- 1. Žalovaný zrušil podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců platnost víza k pobytu nad 90 dnů uděleného žalobci za účelem strpění pobytu na území [§ 33 odst. 1 písm. a)

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

téhož zákona]. Žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu (zvláště závažného zločinu loupeže spáchaného ve spolupachatelství). Dále žalovaný stanovil žalobci lhůtu 30 dnů k vycestování z území České republiky.

II. Řízení před soudem

2. Proti rozhodnutí žalovaného o zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů žalobce brojil žalobou. V žalobě namítl, že trestný čin nespáchal. Skutkový děj se odehrál jinak a v současné době policie šetří zapojení ostatních osob. Dále pak žalobce zdůraznil, že má na území ČR rodinné příslušníky: otec a matka zde pobývají v rámci dočasné ochrany, dále pak má žalobce i družku. Zároveň žalobce pobývá na území ČR od roku 2019. Žalovaný tyto skutečnosti opomenul zohlednit, a tudíž závěr, že napadené rozhodnutí nepřiměřeně nezasahuje do života žalobce je vadný.
3. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Žalobce byl pravomocně odsouzen pro spáchání úmyslného trestného činu, čímž byla splněna zákonná podmínka pro zrušení jeho pobytového oprávnění. Žalovanému nepřísluší posuzovat míru zavinění a ostatní atributy trestního řízení. Žalovaný nepochybil ani s posuzováním přiměřenosti napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, neboť nebyl ze zákona povinen přiměřenost zkoumat. Nadto žalobce nic konkrétního netvrdil.

III. Posouzení věci

4. Žaloba není důvodná. Ve věci bylo nepochybně zjištěno, že žalobce byl odsouzen pro úmyslný trestný čin. Toto odsouzení bylo platné v době rozhodování žalovaného, i v době rozhodování soudu. Formální podmínky pro zrušení víza tedy byly naplněny. Žalobce v řízení neuvedl žádná specifika rodinného či soukromého života, žalovaný se tedy nemusel blíže zabývat přiměřeností svého rozhodnutí.

Ústní jednání

5. Při ústním jednání žalobce uznal, že odsuzující rozsudek byl pravomocný v době rozhodování žalovaného a je pravomocný i nadále; byl napaden pouze dovoláním a ústavní stížností (tj. není navrhována obnova řízení, protože skutkový děj byl údajně jiný – *pozn. soudu*). Žalobce zdůraznil potřebu starat se o rodiče, kteří do ČR přišli v rámci dočasné ochrany poskytované kvůli agresi Ruské federace vůči Ukrajině. Dále zdůraznil, že v ČR původně pobýval na základě opakovaně prodlužované zaměstnanecké karty, o kterou přišel pouze administrativním nedopatřením.

Odsouzení žalobce pro úmyslný trestný čin

6. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen pro spáchání úmyslného trestného činu.
7. V souzeném případě žalovaný dospěl k závěru, že se toto ustanovení uplatní i na případ rušení víza k pobytu nad 90 dnů uděleného žalobci za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Ve velmi podrobném odůvodnění žalovaný vysvětlil, že ke zrušení je třeba přistoupit na základě analogie, protože jiná dlouhodobá víza je možné rušit na základě výslovné úpravy a absence této úpravy ve vztahu k vízu pro strpění je neplánovanou mezerou v zákoně.
8. Tuto právní úvahu žalovaného žalobce nezpochybil žalobními body. Soud ji neshledal nesprávnou; neshledal však důvod se s ní vypořádávat blíže. V obecné rovině jde o otázku

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

použití (ne)správné právní normy správním orgánem, které soud zkoumá i bez návrhu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 8 Afs 51/2007-87 ze dne 28. 7. 2009, č. 1926/2009 Sb. NSS). Soud však bez návrhu nezkoumá aplikovatelnost jakýchkoliv norem použitých správním orgánem, ale jen takových, které musí s ohledem na související žalobní námitky přímo či nepřímo aplikovat sám soud. V souzené věci *prima facie* není vyloučeno zrušení víza pro strpění [žalobci bylo uděleno podle § 31 odst. 1, takže pro jeho udělení musel splňovat podmínku trestní zachovalosti, srov. § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců]. Žalobce správnost tohoto výkladu zákona žalovaným nezpochybňuje a pro posouzení žalobního bodu ji soud posoudit nepotřeboval.

9. V této souvislosti bylo sporné pouze to, zda byl naplněn skutkový předpoklad § 37 odst. 1 písm. a) zákona, tj. zda byl žalobce odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
10. Za tím účelem žalovaný provedl důkaz rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích č. j. 3 T 68/2024-316 ze dne 21. 5. 2024 a rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 3 To 321/2024-389 ze dne 18. 11. 2024. Soud tento důkaz zopakoval. Z těchto rozsudků plyne, že žalobce byl odsouzen pro úmyslný trestný čin – zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 téhož zákona.
11. Podle § 52 odst. 2 s. ř. s. je správní soud vázán rozhodnutím jiných soudů o tom, **že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal**. V nynějším případě tedy krajský správní soud musí vycházet z toho, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
12. Za toho stavu byly naplněny skutkové předpoklady § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Formálně proto byl dán důvod pro zrušení platnosti víza žalobce k pobytu nad 90 dnů. Tuto otázku žalovaný posoudil správně.

Povinnost zohlednit přiměřenost zásahu do rodinného a soukromého života

13. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí (§ 174a odst. 1 věty druhé zákona o pobytu cizinců). Přiměřenost dopadů rozhodnutí podle zákona o pobytu cizinců správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví (§ 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců).
14. V souzené věci bylo vízum žalobci zrušeno dle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Dle něj ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
15. Zákon v této souvislosti nepředpokládá posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do života cizince, tedy nepředpokládá vážení zájmu ČR na tom, aby cizinec opustil její území, oproti právem chráněným zájmům tohoto cizince vztahujícím se právě k území ČR (zejména podle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Ve správním soudnictví je ustáleno, že tato úprava vyjadřuje (legitimní) úvahu zákonodárce, že některá rozhodnutí podle zákona o pobytu cizinců typově mají nízké či zanedbatelné dopady do soukromého a rodinného života cizinců. Podmínky § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců jsou nastaveny tak, že ve většině případů, kde není posuzování přiměřenosti výslovně předepsáno, lze předpokládat, že rozhodnutím o zrušení víza nedojde k nepřiměřenému zásahu do soukromého nebo rodinného života. Takovou situaci ovšem nelze s ohledem na rozličnost skutkových příběhů vyloučit a nelze tedy ani vyloučit přednostní aplikaci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

některého z mezinárodních, zejména lidskoprávních závazků ČR podle čl. 10 Ústavy.

16. Korektivem je tedy posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí na soukromý a rodinný život cizince, i když to zákon o pobytu cizinců nestanoví, a to **tam, kde cizinec takové námitky uplatní**. (srov. např. rozsudky NSS č. j. 6 Azs 96/2015-30 ze dne 25. 8. 2015, č. j. 5 Azs 47/2016-57 ze dne 31. 5. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018-30 ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 310/2019-32 ze dne 12. 12. 2019, č. j. 2 Azs 144/2020-33 ze dne 23. 7. 2020).
17. Žalobce však žádné námitky neuplatnil, ačkoliv byl žalovaným dvakrát vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (viz vyrozumění ze dne 24. 4. 2025 a ze dne 5. 5. 2025). Za té situace nebyl správní orgán povinen se blíže zabývat přiměřeností svého rozhodnutí. Protože žalovaný nebyl vůbec povinen se zabývat přiměřeností, je právně bez významu jeho nesprávné konstatování, že na území ČR nepobývají žádní rodinní příslušníci žalobce.
18. Na okraj toho soud podotýká, že žalobce je občan Ukrajiny. Pokud by aktuálně nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, nemohl by být za stávajícího stavu na Ukrajinu nuceně vrácen (srov. usnesení NSS č. j. 8 Azs 189/2024-69 ze dne 11. 2. 2025 a tam citovanou judikaturu). Není ani vyloučeno opětovné udělení víza za situace, kdy by prokázal, že vycestování z území není možné nebo že není schopen vyhledat přijetí v jiném státě (§ 120a, § 179 odst. 5 zákona o pobytu cizinců). V opačném případě platí to, co žalovaná uvedla při ústním jednání: po propuštění může žalobce realizovat svůj rodinný život na území ČR v mezích schengenského bezvízového styku.

IV. Závěr

19. Z uvedených důvodů není rozhodnutí žalovaného nezákonné a netrpí ani vadami řízení. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 5. listopadu 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.